

Aftaler om sale-and-lease-back kan ikke indgås uden indenrigs- og sundhedsministerens godkendelse, jf. lånebekendtgørelsens § 12.

Hvis amtskommunen ved salg af sygehuset *ikke* indgår aftale om levering af sygehusydelse, vil salgsaftalen som udgangspunkt ikke kunne betragtes som et sale-and-lease-back arrangement. Amtskommunen vil i dette tilfælde opfylde sine forpligtelser efter sygehusloven ved at anvende andre sygehuse inden for amtskommunen eller eventuelt købe sygehusydelse hos andre, herunder andre amtskommuner. Dette tilfælde er således ikke omfattet af lånebekendtgørelsens § 12 om sale-and-lease-back.

Hvis amtskommunen derimod i forbindelse med salget af sygehuset indgår en aftale (eller et arrangement, der må sidestilles hermed) om levering af sygehusydelse, må aftalen som helhed alt andet lige betragtes som omfattet af lånebekendtgørelsens § 12 om sale-and-lease-back arrangementer, hvorfor der vil være krav om indenrigs- og sundhedsministerens godkendelse forud for aftalens indgåelse. Der vil i forbindelse med godkendelsen normalt blive knyttet det krav, at salgssummen enten helt eller delvist skal deponeres.

Hvis amtskommunen som udgangspunkt er den eneste aftager af sygehusydelse fra det nu private sygehus, vil ministeriet som udgangspunkt stille krav om deponering af hele salgssummen.

Situationen kan også være den, at amtskommunen ifølge arrangementet alene skal aftage en vis del af de ydelser, som udbydes, idet der også er andre aftagere uden for amtskommunen. I dette tilfælde vil der kunne tages hensyn hertil i udmålingen af deponeringsforpligtelsen.

Endelig kan der ske det, at amtskommunens pligt til at aftage ydelser ændres efter nogle år. I dette tilfælde vil deponeringsforpligtelsen kunne genovervejes. Der er således i tidligere afgørelser blevet givet udtryk for, at forholdet kan skifte karakter, når der er blivet tale om et løsere forhold mellem amtskommune og den nye ejer.

Opmærksomheden skal i øvrigt henledes på, at der i økonomiaftalen med Amtsrådsforeningen fra juni 2002 indgår en særlig ramme for deponeringsfritagelser på 100 mio. kr. i 2003. Sigtet med denne ramme er at opmuntre fagligt begrundede offentlige-private samarbejdsprojekter med effektiviseringsaspekter, uden at der

herved sker en utilsigtet forøgelse af amtskommunernes likviditet.

Ad spm. nr. S 3156

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Line Barfod stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 2001-02 (2. samling), forhandlingerne side 8670, lød således:

Til justitsministeren (5/9 02) af:

Line Barfod (EL):

»Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at politiet har umiddelbar adgang til al relevant information om lovgivningen i forbindelse med illegal arbejdskraft?«

Supplerende svar (9/10 02)

Justitsministeren (Lene Espersen):

I begrundelsen for det stillede spørgsmål er henvist til en konkret sag fra Sorø.

Justitsministeriet har derfor til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Politimesteren i Ringsted, der har oplyst følgende:

»Den konkrete sag vedrører et tilfælde, hvor medarbejdere fra SID i forbindelse med et tilsyn på en tidligere stolfabrik i Sorø blev opmærksomme på to litauere, der udførte arbejde på stedet.

Efterfølgende undersøgelser har vist, at ejeren af fabrikshallen uden egentligt vederlag, men mod at hallen blev fjernet, har overdraget den til en forretningsforbindelse fra Litauen, for hvem de to udlændinge arbejdede.

SID indgav anmeldelse til politiet, der anholdt de to litauere, sikrede sig deres personlige data og konstaterede, at de ikke var i besiddelse af arbejdstilladelse.

Litauerne blev nogle få timer senere løsladt. De pågældende er nu tilsyneladende udrejst af landet og har ikke efterfølgende arbejdet på fabrikken i Sorø.

Baggrunden for løsladelsen var en – har det efterfølgende vist sig fejlagtig – fortolkning af udlændingelovgivningen, idet det blev antaget, at forholdet faldt ind under den såkaldte monte-